

פרק ג

פסוק א - אוי לך נינוה את עיר שופכת דם, כולך מלאה בשקרים, ומלאה בשבר ששוברת בני אדם, לא תסור מפיה

טרף, הכוונה שתמיד הורגת גוים.

פסוק ב' - תמיד היה נשמע בה קול שוט שמכים בה את הסוסים, וקול רעש גלגלי המרכבות, וסוס מקפץ במהרה, וע"י הסוס היתה המרכבה נמשכת במהירות כדי להפחיד את הרואים אותה.

פסוק ג' - רוכב הסוס שנקרא פרש מעלה את עצמו כלפי מעלה כאשר הסוס רץ, ובידו מחזיק חרב מלוטשת, וחנוית מלוטשת, וע"י הרבתה הרוגים והרבה פגרים, ולא היה מספר לגופות ההרוגים שהושלכו על הארץ, ולא מצאו אנשים מקום ללכת ובכל מקום נכשלו בגופות.

פסוק ד' - כל ההרג הזה נעשה בעקבות שידעה לפתות את לב מלכי הארץ שיתחברו עמם ובכך הצליחה להרגם, וגם עם כישופים הצליחה לפתותם שיתחברו עמה וכאשר גילו לה סודותיהם הרגתם, וממשילם לזונה בעלת חן ובעלת כשפים שמצליחה להמשיך אליה נואפים.

פסוק ה' - לכן מכיון שעשית כל הנ"ל הנה אלחם בך אומר ד', ואגלה את שולי בגדיך על פניך, הכוונה שיביאם למצב של בזיון, ואראה לעמים את ערותך, ולממלכות את בזיוןך.

פסוק ו' - אשליך עליך דברים מאוסים ותהיי מאוסה, ואשים אותך כזבל.

פסוק ז' - מי שיראה אותך מאוסה יתרחק ממך, ויאמר נשדדה נינוה אין מי שיניד בראשו כדרך המשתתף בצער, ואין אף אחד שינחם אותך כי כולם שמחים במפלתך.

פסוק ח' - הקדמה: נוא אמון שהיא ממצרים נחרבה ולא הועיל לה גבורתה ועשרה, כך לא יועיל לנינוה גבורתה ועשרה. מה יש לך נינוה לבטוח על גבורתך ועשרך, וכי את יותר חשובה מהעיר נוא אמון היא אלכסנדריה של מצרים, שהיא יושבת בין היאורים והמים מקיפים אותה להיות לה לחוזק, אשר הים שימש לה כחיל היא החומה הנמוכה וכחומה גבוהה.

פסוק ט'- כוש היו לה לעזר לחיזוקה, גם אנשי מצרים באו לעזור לה ולא היה מספר לבאים לעזור לה, גם הפוטים והלובים באו לעזרתה.

פסוק י'- אך כל חוזקה לא הועיל לה כנגד נבוכדנצר ולבסוף גלתה והלכה בשבי, גם ילדיה הקטנים נבקעו ברחובות, ועל גדוליה הטיילו גורל לחלקם ביניהם, וכל חשוביה נקשרו בשרשראות ברזל.

פסוק י"א- גם את נינוה לא תהיי טובה ממנה ותשתכרי בכוס התרעלה היא הפורענות, ותעל כאילו לא היית מעולם, גם את (כמו נוא) תצטרכי לבקש עזרה וחוזק כדי להנצל מהאויב ולא תמצאי.

פסוק י"ב- כל ערי המבצר שלך תהיינה נוחות להכבש כמו תאנים בשלות שכאשר מנענעים את העץ נופלים הפירות לתוך פי האוכל.

פסוק י"ג- הנה העם שלך יהיו חלשים כמו נשים, ושערי העיר כמו נפתחו מעצמם אל האויב, וכאילו נשרפו בריחי השערים.

פסוק י"ד- תצטרכי לשאוב מים להכין לימי המצור, ותצטרכי לחזק את המבצרים כדי להתחזק מהאויב, בואי תרמסי בטיט להכין לבינים, והחזיקי בידך מלבן ללבון לבינים, בכדי לחזק החומה.

פסוק ט"ו- אך לא יועילו המבצרים ובתוכם תאכלך האש, והחרב תכריתך כמו ילק סוג ארבה שאוכל הכל ולא משאיר כלום, ותהיי מטואטת במטאטא כילק המחסל הכל.

פסוק ט"ז- הרבית בתוכך סוחרים ככוכבי השמים, אך מה זה הועיל לך, עכשיו הלכו כולם במהירות בשבי כמו ארבה שממהר לעוף.

פסוק י"ז- שריך שהיתה להם נזר ועטרה נמשלו לארבה, והממונים שלך היו כהחשוב שבארבה הנקרא גוב גובי, דרכם כאשר קר הם חונים על הגדרות ונדבקים לשם, וכאשר השמש זורחת הם נודדים ולא איפה הם ולהיכן הלכו, כך יגלו כל העם שלך.

פסוק י"ח- מנהיגי המלחמה נראים כאילו אחזה אותם שינה, והגבורים שוכנים במקומם ואינם יכולים לקום,המון

העם נחים על ההרים ואין מי שיאספם ללכת להלחם.

פסוק י"ט- אין מי שיצטער בשברך עד שיהיו פניו כהות, אע"פ שמכתך מאד כואבת, כל מי שי על מפלתך ימחאו

כף בדרך שמחה, כי אין מי שלא סבל ממך, כי לכולם עשית צרות ולכן כולם ישמחו במפלתך.